

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΜΑΪΟΥ. ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ.

Τιμοθέου και Μαύρας μαρτύρων, Πέτρου Αρχιεπισκόπου Άρτους,
Οικουμενίου επισκόπου Τρίκκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου,
Ξενίας μάρτυρος της Καλαματιανής.

Έτος 8^ο Τεύχος 339

Κυριακή του Παραλύτου

“Κύριε, άνθρωπον οὐκ ἔχω”, λέει ο Παραλυτικός της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής, “ὥστε ὅταν ἔλθει ο ἄγγελος και ταραξει το ὕδωρ της δεξαμενής, να με βάλει μέσα και να θεραπευτώ”. Εκφράζει την αγωνία του, που επί τριάντα οκτώ ἔτη υπομένει την ασθένειά του και καρτερεί να ζήσει κι εκείνος το θαῦμα της θεραπείας και να γευτεί την ἔκτακτη ἀπό τον Θεό ευεργεσία. Και ο Χριστός, με ἓνα Του λόγο, τον προσκαλεῖ να σηκωθεί, και να πάρει στους ὤμους του το κρεβάτι του πόνου και να περπατήσει μέχρι το σπίτι του. Η αγία μας Εκκλησία ἔχει συμπεριλάβει την περικοπή αὐτή στον κύκλο των Ευαγγελίων της Πασχαλίου περιόδου, συνδέοντας τρόπον τινά το θαῦμα αὐτό με την Ανάσταση του Χριστοῦ, ἀλλά και με την δική μας προσωπική Ανάσταση. “Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω”, λέει ο παράλυτος, δεν ἔχω βοηθό στη θλίψη μου και στη δοκιμασία μου, αγωνίζομαι για να σωθῶ ἀλλά μόνος μου δεν τα καταφέρνω, χρειάζομαι βοήθεια ἀλλά δεν την βρίσκω πουθενά, ἔχω ἀνάγκη ἀπό κάποιον δίπλα μου, ἀλλά κανείς δεν ὑπάρχει. Η εκ μέρους του Ἰησοῦ θεραπεία, ἀποτελεῖ και την ἀπάντηση στην αγωνιώδη κραυγή του παραλύτου. Είναι σαν να του λέει “ἄνθρωπο δεν ἔχεις, ἀλλά ἔχεις ἐμένα, τον Θεάνθρωπο Λυτρωτή και Σωτήρα του κόσμου. Ἐχεις ἐμένα, που εἶμαι η πηγή της ἰάσεως και της ζωής και της Αναστάσεως”. Η παρουσία και η παρέμβαση του Χριστοῦ ἀποτελεῖ ἀπάντηση και για ὅλους ἐμάς. Συχνά αισθανόμαστε μόνοι, εγκαταλελειμμένοι ἀπό τους ἀνθρώπους, ἀβοήθητοι.

Μας καταλαμβάνει η ἀπόγνωση και η ἀπελπισία, στην προσπάθειά μας να σηκωθούμε ἀπό τις πτώσεις που μας επιφυλάσσει

η ζωή και η ανθρώπινη φύση μας, που ρέπει προς την φθορά και την αμαρτία. Νιώθουμε ότι οι δικές μας δυνάμεις δεν επαρκούν, έχουμε ανάγκη από ένα χέρι βοήθειας, από κάποιον να μας παρηγορήσει και να μας σηκώσει από το σημείο στο οποίο έχουμε καθηλωθεί. Και δυστυχώς, συχνά οι συνάνθρωποί μας είτε δεν αντιλαμβάνονται αυτή μας την ανάγκη, είτε δεν είναι σε θέση να μας βοηθήσουν, είτε ακόμα δεν έχουν την διάθεση να ασχοληθούν με κάτι πέρα από τον εαυτό τους. Έχουμε όμως άνθρωπο. Έχουμε τον νικητή της φθοράς και του θανάτου, έχουμε τον αρχηγό της Ζωής, έχουμε την ελπίδα και την πηγή της Αναστάσεως. Τον Υιό και Λόγο του Θεού, που εξαιτίας της άπειρης αγάπης και φιλανθρωπίας Του έγινε άνθρωπος και σταυρώθηκε και Αναστήθηκε για να προσφέρει σε όλους μας την προοπτική και της δικής μας προσωπικής Αναστάσεως.

Αρκεί να στηρίξουμε σε Αυτόν την ζωή μας και την ελπίδα μας, αρκεί να Τον αποδεχτούμε στη ζωή μας, αρκεί να καταφύγουμε σε Αυτόν, έστω σαν την τελευταία μας και μόνη μας ελπίδα. Κι Εκείνος, όπως έπραξε με τον παράλυτο, θα ανταποκριθεί στο κάλεσμα της καρδιάς μας και θα μας προσφέρει την πολυπόθητη λύτρωση, την σωτηρία από τα πάθη που μας ταλαιπωρούν, από τις συμφορές του βίου, από τις καθημερινές μας πτώσεις και κυρίως από την πνευματική μας αναπηρία. Οι άνθρωποι πάντα περιμένουμε ένα θαύμα που θα ανατρέψει την αρνητική πορεία της ζωής μας. Οι κοινωνίες επίσης περιμένουν ένα θαύμα, μια έξωθεν σωτηρία, μια ανάσα στις δυσκολίες της καθημερινότητας, μια λύτρωση από την κακία που μέρα με τη μέρα πληθύνεται ανάμεσά μας. Επιρρίπτουμε συχνά τις ευθύνες γύρω μας, και περιμένουμε από όλους τους άλλους να βοηθήσουν στην απαλλαγή από το συλλογικό κακό. Αισθανόμαστε την κοινωνία μας να βρίσκεται σε τέλμα, σε αδυναμία για ανάκαμψη, και μας κυριεύει η απελπισία ότι κανείς δεν μπορεί να μας βοηθήσει, κανείς δεν ενδιαφέρεται να μας σώσει. Αντί όμως να ψάχνουμε δίπλα μας, ας κοιτάξουμε μέσα μας, και στη συνέχεια ας στρέψουμε το βλέμμα μας ψηλά. Ας ερευνήσουμε τα προσωπικά μας αίτια της θλίψης, στο βαθμό που ο καθένας μέσα του ευθύνεται, ας ομολογήσουμε την προσωπική μας αδυναμία και ανεπάρκεια, και ας ζητήσουμε από τον Χριστό να έλθει βοηθός μας και να θεραπεύσει πρώτα τον έσω άνθρωπο. Ας Του ζητήσουμε να θεραπεύσει και να αναστήσει πρώτα την ψυχή μας, που είναι και το δυσκολότερο, κι έπειτα να μας απαλλάξει από την τυχόν σωματική μας ασθένεια. Και μόλις νιώσουμε λίγο πιο δυνατοί, ας τρέξουμε σε ενίσχυση των αδελφών μας των αδυνάτων, προσφέροντάς τους την πολυπόθητη

συμπαράσταση, την ανθρώπινη παρουσία μας και την κατά το δυνατόν βοήθειά μας. Μόνο τότε θα πραγματοποιηθεί το θαύμα που όλοι περιμένουμε.

Γιατί η Ανάσταση δεν είναι μόνο προϊόν της παρέμβασης και της ευεργεσίας του Θεού, αλλά και αποτέλεσμα της εκ μέρους μας αποδοχής Του, της μυστικής πνευματικής διεργασίας που συντελείται μέσα μας με τη σύμπραξη της δικής μας πρόθεσης και της Χάριτος του Θεού. Η Ανάσταση είναι το δώρο του Θεού στον άνθρωπο, που για να το ζήσουμε χρειάζεται μετάνοια, και κυρίως να αντικαταστήσουμε την απέλπιδα φράση “Κύριε, άνθρωπον οὐκ ἔχω” με το “Ναί, ἔρχομαι ταχύ. Ἀμήν, ναί, ἔρχου κύριε Ἰησοῦ” (Αποκ. 22, 20).

π. Χερουβείμ Βελέτζας

ΞΕΝΙΑ Η ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΚΑΡΔΙΟΠΑΘΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ

Η Αγία Ξενία γεννήθηκε το 291 μΧ στην Καλαμάτα από πιστούς γονείς. Ήταν μοναχοκόρη. Τη γαλούχησαν με τα νήματα της πίστεως. Από μικρή η Ξενία παρουσίαζε μια ιδιαιτερότητα. Ήταν σεμνή, προσεκτική, είχε μια πρόωρη φρονιμάδα και σωματική ανάπτυξη. έζησε σε εποχή που δεν είχε ακόμα η ειδωλολατρεία εκπνεύσει. Αναφέρεται ιδιαίτερα το σωματικό της κάλλος και όχι τυχαίως. Αυτή όμως την τόση ομορφιά δεν τη χρησιμοποίησε απερίσκεπτα, ως συνήθως για ικανοποίηση των ταπεινών ενστίκτων. φρόντισε για το στολισμό της ψυχής, το μέσα κάλλος, διατήρησε παρθενικό και το σώμα της. Έθεσε τους όντως στόχους και σκοπούς της ζωής που δεν είναι ποτε εφήμεροι και ενδοκόσμιοι, αλλά υπεργήινοι, άπτονται της ατέρμονης αιωνιότητας. Με άλλα λόγια συγκροτήθηκε νωρίς θρησκευτικά – ηθικά. Το σωματικό κάλλος έγινε αιτία και αφορμή να γίνει ότι έγινε, Μεγαλομάρτυρα νύμφη του Χριστού.

Συνέβη τυχαίως να την δει ο έπαρχος της Καλαμάτας Δομετιανός, όργανο της ρωμαϊκής ειδωλολατρικής αυτοκρατορίας, σκληρόκαρδος, εγωιστής και θηριώδης οπαδός του δωδεκάθεου. Εμεινε έκθαμβος από τα κάλλη της, από ένα ανίκητο σατανικό σαρκικό παθιασμένο ερωτισμό και προκειμένου να την αποκτήσει σκέφθηκε να την κάνει ακόμη και γυναίκα του. Αρχικά προσπάθησε με τη μαγική τέχνη – επιρροή- μέσω μάγου, αλλά απέτυχε διότι με τη δύναμη της πίστεως και του Σταυρού, η Ξενία αχρήστευσε τα τεχνάσματά του.

Μετά από αυτό, διέταξε να την φέρουν εμπρός του, οπότε τη ρώτησε και αυτή απάντησε: «Ονομάζομαι Ξενία, είμαι Χριστιανή, κατάγομαι από 'την πόλη αυτή». Αφού της έκανε τις προτάσεις του για δώρα, πλούτη, τιμές, δοξες, εφόσον προσκυνήσει τους θεούς και αφήσει τον Εσταυρωμένο και αν τυχόν αρνηθεί την περιμένουν σκληρά βασανιστήρια, απάντησε η Ξενία με τόλμη και ηρωισμό στις απαράδεκτες προτάσεις του άρχοντος. Στην άμεση άρνησή της διέταξε να την κλείσουν φυλακή. την άλλη μέρα πήγε ο ίδιος και πυρακτωμένος από τον ερωτισμό του επεχείρησε να τη βιάσει, όμως πείσμων αντέδρασε η Αγία για τη βάρβαρη διαγωγή του. Διέταξε τους στρατιώτες να την κρεμάσουν, να της κόψουν τους μαστούς και να κατακαίουν τις πληγές. Αγόγγυστα υπέμεινε το φρικτό μαρτύριο προσευχομένη «ενίκα ο πόθος τη φύσει». Έμφανίστηκε Άγγελος Κυρίου και την ενίσχυσε. Απορρημένος ο Δομετιανός που ήταν παρών διέταξε να φυλακιστεί. Τη νύχτα εμφανίστηκε ο Χριστός που πάραυτα τη θεράπευσε απόλυτα από τις πληγές και την ενίσχυσε ψυχικά. όταν την επομένη την είδαν δεν πίστευαν στα μάτια τους. Σε πρότασή του δέχθηκε να πάει στο ναό των ειδώλων στην πόλη της Καλαμάτας. Εκεί προσευχήθηκε η Αγία και τα αγάλματα έγιναν κομμάτια. Μπρος στο θαύμα αντί να συνέλθει ο Δομετιανός, διέταξε πιο φρικτά βασανιστήρια. Και πάλι ο Χριστός την θεράπευσε. Επειτα διέταξε να την δέσουν πίσω από ένα άλογο για να την συντρίψει φεύγοντας, όμως το άλογο παρότι το όσο πιεστηκε δεν κινήθηκε παρά μίλησε ανθρώπινα και έλεγξε την βαρβαρότητα του επαρχου. Τέλος, υπέγραψε τον αποκεφαλισμό της, το ξερίζωμα της καρδιάς της για να του τη δώσουν και να τεμαχίσουν και κάψουν το 'σωμα της. Έτσι και έγινε.

Μεστή περιεχομένη η προσευχή της, ζήτησε όσοι μελετούν το μαρτύριό της να τους χαρίζει πάσαν βοήθειαν και σωτηρίαν ψυχής, ως και για απαλλαγή από μαγείες, βασκανίες και δαιμονικές ενέργειες. Μόλις τελειωσε η προσευχή της, «φωνή ηκούσθη αοράτως ως βροντή λέγουσα :επήκουσα της δεήσεώς σου Ξενία και θέλει γίνει όπως εζήτησας». τούτο σημαίνει ότι ο Ουρανός δεσμεύτηκε να προσφέρει σε πιστούς που θα την επικαλούνται θείες παροχές. Αποκεφαλίσθη στις 3 Μαΐου 318 μΧ σε ηλικία 27 ετών.

Επακολούθησαν θαύματα, προέχουν τα νοσήματα καρδιάς, αφού είναι προστάτις των καρδιοπαθών. Έχει και χάριν κατά της μαγείας. Είναι και προστάτις των παιδιών. Η πλούσια χάρη της Αγίας έρχεται με ένα παροξυσμό αγάπης να προσφέρει όπου την επικαλούνται και έχουν όντως χριστιανική ζωή.